

Тиха осіння пора,
Лагідна, сонячна днина.
Чайка над плесом Дніпра,
В небі печаль журавлина.

В мирній задумі гора,
Далі імлою повіті.
Банями церква стара
Молиться Богу в блакиті.

Плинуть роки і віки,
Все за водою спливає.
Вічного справді-таки
В світі нічого немає.

Сходять і гаснуть зірки,
Меркнуть старі заповіти.
Те, що любили батьки,
Переосмислюють діти.

Але й за далями літ
Дні голубіють погожі.
Люди, що з'являться в світ,
Чимось на нас будуть схожі.

В древній задумі гора
В небо зведеться билинне,
І понад плесом Дніпра
Чайка у вічність полине.